

тии подпаднали подъ тѣхно то варварско иго, и били накарани да даватъ на помошь войска за покоряване на други ти народи.

Мурадовий синъ, *Баязидъ I* продължавалъ баштини ти си завоевания. Той побѣдилъ при Никополь силно то опълчение на Маджаре ти, Нѣмци ти и Французи ти, които отишли срешта него и се готвилъ вече да приземе и Цариградъ; нъ го побъркалъ новий монголскій завоеватель страшний Тамерланъ. За Тамерлана казоватъ, че ужъ той се родилъ съ исъхнала кръвь въ рѣка и съ бѣла коса като на старецъ. Тамерланъ събралъ пакъ голѣма та държава на Чингисъ - Хана, която се била растурила на врѣмето на прѣемници ти му, и прѣминалъ въ Азия та направилъ всичко плѣнь и пожаръ. Той съсипалъ Туркестанъ, Персия, Индия и Мала - Азия. Слѣдъ Тамерлана запусѣли много земи, и за споменъ отъ негови ти опълчения са останали пирамиди, направени отъ человекски глави. Той почиталъ само учени ти люде, заповѣдвалъ да ги оставятъ живи, и обичалъ понѣкога да говори съ тѣхъ. Обичалъ и да задава страхъ на събесѣдници ти си. При пламеньтъ на Алепскій пожаръ (въ Сирия), при плачове ти и викове ти на население то, което загинвало, той равнодушно се разговарялъ за учени работи съ тамошний молла. Той го попиталъ: »Въ бойтъ подъ Алепъ паднаха много мои и ваши войници, кои отъ тѣхъ са пѣ - достойни за - въ райтъ?« Умний мюфтия отговорилъ: »Ония, които са паднали съ вѣра въ Бога.«

Баязидъ, насърченъ отъ побѣди ти си въ Европа, отишълъ и възъ Тамерлана, и се ударилъ съ него при Ангора, въ Мала - Азия; и двѣ тѣ войски били съставени отъ разни народи (въ прѣдни ти редове Баязидъ турилъ Сърбе ти); казоватъ, че всички ти ратници въ тоя бой били единъ милионъ. Нъ честь та на Баязида не работила; той билъ разбитъ (1405 год.), и умрѣлъ въ робство. На-